

cato. Ergo ne putaret aliq: sic putat qdas
 betici dñz nrm Jesu christu falsā carnē ha
 buisse: z n̄ verā mortē i cruce soluisse: intē
 dit h̄ ppha: z ait: Maledict' ois q pendet
 in ligno. Quidit ḡ qz z filius dei vera mor
 te mortu' ē: q mortali carne debebat: ne si
 maledictū putaret: n̄ v̄ mortuū. Quia v̄o
 illa mors nō erat falsa: s̄ ex illa ppagine de
 scēderat: q venerat de maledicto: cū dicēt
 de': morte moriemī: oīno z ad ipm puenit
 v̄a mors: vt ad nos pueniret v̄a vita: etiā
 ad ipm puenit mort' maledictio: vt ad nos
 pueniret vite b̄ndictio. Et peccitū me di
 lectū: tanq̄ mortuū abomiātū. Ne de
 relinqs me dñe de' me': ne disces
 seris a me. Bicam' in illo: dicam' p illū:
 ipe. n. it̄pellat p nob: z dicam': ne dereliq̄s
 me dñe de' me': z tñ dixerat: de' me' de' me'
 vt qd me dereliq̄s: z dic' de' me' ne discesse
 ris a me. Si a corpe n̄ recedit: recessit a ca
 pite: Lū' ḡ vox erat nisi pmi hoīs: Ex illo
 ḡ se oñdēs verā carnē portare: dic' de' de'
 me' vt qd me dereliq̄s: n̄ illū dimisit de'.
 Si te nō dimittit credētē in se: chustum di
 mitteret p̄r z fili' z spūssanct' vn' de'. Sz
 psonā in se trāfigurauerat pmi hoīs. Sci
 mus dicēte Ap̄lo: quia vetus hō n̄ p̄fixus
 est cruce cū illo. Nō aut carerem' vetusta
 te: nisi crucifigeret in ifirmitate. Ad h̄ em̄
 venit vt renouemur i illo: qz desiderādo eū
 z passionē ei' imitando renouamur. Ergo
 vox erat ifirmitat': vox erat n̄ra q dictū ē:
 quare me dereliq̄s. Inde ibi dictū ē: v̄ba
 delictoz meoz: tāq̄ diceret: hec v̄ba ex p
 sona peccatorū in me trāfigurata sunt. Ne
 discesser' a me. Intēde in adiutori
 um meū: dñe de' salutis mee. Ipsa
 ē salus fr̄es: de q salute exq̄sierūt p̄be: sic
 dic' ap̄ls Pet̄r': z nō acceperūt q exq̄sierūt:
 s̄ inq̄sierūt z pnūciauerūt: z venim' nos z
 luenim' qd illi exq̄sierūt. Et ecce nos nōdū
 accepim': z nascent' post nos: z iuemēt qd
 nec ipi accipiēt z trāsiēt: z oēs simul in fine
 diei cū p̄riarchis p̄phetis z apl̄is denariū
 salutis accipiem'. Etm̄ nostis mercēnari
 os vel oparios diuersis t̄pibus ductos ad
 vineā: mercedē tñ p̄ter acceperūt. Et p̄be
 ḡ z apl̄i: z martyres: z nos q post nos erūt
 vsq̄ in finē sc̄i i ip̄o fine accepturi sum' sa
 lutē sempit̄nā: vt p̄tēplātes gloriā dei: z ei'
 faciē itūetel: eū laudem' in eñnū: sine defec
 tu: sine aliq̄ p̄ca iūq̄tat': sine aliq̄ p̄uersitate
 pcti: laudātes deū z nō iā suspirātes: s̄ i be
 rētes illi cui vsq̄ i finē suspirauim': z i spe

letati sum'. In illa. n. ciuitate erimus: vbi
 bonū nostrū de' est: lumē de' est: panis de'
 ē: vita de' ē: q̄cqd ē bonū n̄rm: a q̄ pegrinā
 tes laboram': i illo iueniem'. In illo erit q̄
 es: quā mō recordātes necē ē vt doleam'.
 Illud. n. sabbatū recordamur: in c' recoz
 datioe tāta dicta sūt: z nos tāta dicē de
 m': z dicētes nūq̄ tacē: s̄ ore s̄ corde: qz sic
 ore tacem' vt corde clamare possimus.

Explicit Tract. de ps. xxxvii.

Incipit Tract. de ps. xxxviii.

Carthagine ad mensam Sancti Cypri
 ani rē. Sermo habitus.

Psalmi h' quē mō cātāuim' z trac
 tādū suscepim'. Titul' ē: In fi
 ne p̄ Idithū cāticū ipi Da
 uid. Cuiusdā ḡ q̄ vocat Idithū voces ex
 pectāde z audiēde s̄: z si eē vnusq̄sq̄ n̄rm
 potuerit Idithū: in eo quod cantat: inue
 nit se z audit se. Cūderūt enim qui tunc fu
 erint quis vocatus fuerit Idithū scdum
 hoīm p̄scam natiuitatē. Nos aut audia
 mus qd iterptet h̄ nomē: z i ip̄a interpretati
 one noīs q̄ram' itelligētiā vitat'. Sic ḡ inq̄
 rentes repire potuim' in eis noibus q̄ nob
 astudiosis l̄raz diuinazū ex hebreo eloq̄o
 in latinū interpretata sūt: Idithū iterptatur
 trāsilies eos. Quis ē ḡ iste trāsilies: vel q̄s
 trāsiluit: qz trāsilies n̄ nude positū ē: s̄ trāsi
 lies eos. Trāsiliedo. n. cātata cātādo trāsi
 lit. Sive trāsiliedo cātet siue cātādo trāsi
 at: trāsiliet' tñ cāticū pauloan' cātāuim':
 vtrū z nos trāsilietes: viderit de' cui cātā
 uim'. Sz si q̄s trāsilies cātāuit: gaudeat se
 eē qd cātāuit. Si q̄s aut terre adhuc inbe
 rēs cātāuit: optet eē qd cātāuit. Quosdā
 em̄ iherētes hūo: curuatos i frā: ea q̄ ima
 sūt cogitātes: i reb' trāseūtib' sp̄z ponētes:
 trāsiluit iste q̄ vocat trāsilies eos. Quos
 em̄ trāsiluit nisi remanētes: Nostis q̄sdā
 psalmos iscribi cāticū graduū: z ibi qdē i
 greca lingua sat̄ euidēs ē: q̄ dicat anabath
 mon. Anabathmō. n. ḡd' s̄: s̄ ascēdētuz
 n̄ descēdētū. Latin' em̄ n̄ potuit p̄pe dicē
 gnāliter dixit: z qm̄ ḡdus appellauit: ambi
 guū reliq̄ vtrū ascēdētū cēt: an descēden
 tū. Sz qz si sūt loq̄le neq̄ sermōes: q̄z nō
 audiant voces eoz: exponit sequentē lin
 gua p̄cedēs: z sit certū in alia: qd ambigu
 um erat in alia. Quō ḡ ibi ascēdēs quidā
 cātāt: sic z h̄ trāsilies. Est aut h̄ ascētio:
 z ista trāsilio: nō pedib': nō scalis: nō p̄
 nis: z tñ si interiorē hominē attēdas: z pe
 dibus: z scalis: z p̄nis. Nā si nō pedib':

quod dicit homo interior: non veniat mihi pes
supbie: Si non scalis: quod sunt quasi vidit Ja-
cob: ubi erant ascendentes angeli et descendentes:
Si non penitus: quis est qui dicit: Quis da-
bit mihi penas sicut colube: et volabo et re-
quiescā: Sed in rebus corporalibus: aliud sunt
pedes: aliud scale: aliud pene: Intus autem et pe-
des et scale et pene affectus sunt: et bone volu-
tates. His abulem: his ascendam: his vo-
lemus. Cum ergo audit quisque transilientem hunc et
imitari eligit: non quod leuitate corporis tra-
silire fossas: aut aliquid altiuscula puolare sa-
liendo: sed quod ad corpora attinet dico. Nam fos-
sas etiam transilit: successa igni et effossa: quod ab i-
crepatione vultus tui pibunt. Que sunt enim suc-
cessa igni et effossa quod ab increpatione vultus domini
pibunt nisi peccata: successa igni sunt quod faciunt ma-
le ardens cupiditas: et effossa sunt quod faciunt ma-
le tacens timiditas. Hinc enim peccata omnia
aut cupiendo: aut timendo. Transiliat ergo iste
omnia quibus teneri posset in terra: erigat sca-
las suas: exerat penas suas: videat vtrum
quisque agnoscat hic se: imo vere in domini gratia
multi se agnoscunt: quod forte iam vile habentes
mundum: et omnia que delectant in mundo eligunt vi-
uere: dum hic viuunt in gaudijs quibusdam spua-
libus. Et hec vni erunt adhuc abulantibus super
terram: nisi ex diuis eloquijs: ex verbo dei: ex
pabula aliquid scripturarum scrutata et iuestiga-
ta: ex dulcedine inuentionis: quam precessit labor
inquisitionis: Sunt quedam deliciae sancte et bone
in libro. Heque enim sunt in auro et argento: in epul-
atque luxuria: in venationibus et piscationibus: in lu-
do et ioco: in theatri et nugis: in affectandis et
apprehendis ruinosi honoribus. Heque enim
vera sunt gaudia in his oibus: et in his libro
nulla sunt: imo vero anima illa ima transiliens: et
in his delectata dicat: quod verum dicit et secu-
ra dicit: Narrauerunt mihi iniusti delectatio-
nes: sed non sicut lex tua domine. Veniat adhuc
iste Judith transiliat eos que delectant in ini-
stis: et delectet in his: et gaudeat in verbo domini: in
delectatione legis altissimi. Sed quod dicimus?
Et hinc transiliendum est in aliud. An hucusque
habet que transiliat que transilire desiderat: Glo-
ces potius etiam audiamus. Nam enim iste transiliens
videt mihi quod habitabat in eloquijs dei:
et ibi didicit hec que audituri sumus.

Expositio psalmi.

Dixi custodiam vias meas: ut
non delinquam in lingua mea.
Credas quod legendo: disserendo: predi-
cando: monendo: obiurgando: hortando: cum
vires in ope: cum exerceres in difficultatibus

quibusdam humanis: homo agens inter homines: quis
iam transiliens eos que non delectant his: quod diffi-
cile est ut quisque lingua non labatur et peccet. Et
que lingua non peccauit: ut scriptum est: hic pfe-
ctus est vir: aliquid forte penitenda dixerat: et lap-
sa erat ab ore que vellet reuocare nec posset.
Non enim lingua frustra in vado est: nisi quod faci-
le labatur. Videns ergo quod esset difficile ut ne-
cessitate loquendi haberet homo: in loquendo si ali-
quod diceret quod se dixisse nollet: et tedio affe-
ctus ex his peccatis: quisque cuitare talia. Pati-
tur hanc difficultatem transiliens: non me iudicet
quod non est transiliens: transiliat et expiat quod loquitur.
Tunc enim erit et testis: et filius veritatis. Cum ergo
hec ei contigerint: statuerat non loqui: ne aliquid
diceret quod locutus esse peniteret. Et hoc indi-
cat prima verba eius. Dixi custodiam vias me-
as ut non delinquam in lingua mea. Custodi ergo
vias tuas o Judith: et noli delinquere in lin-
gua tua: propende quod dicitur es: examina: con-
sule interiore veritate: et sic pfer ad extero-
re auditorum. Queris ista plerumque in pturbati-
one re: in occupacione aliorum: dum ipsa infir-
mitas anime quam aggrauat corpus quod corrumpit:
et audire vult et dicere: audire intus: di-
cere foras: aliquid pturbata studio dicendi:
deficit in diligentia agnoscendi: et in his di-
cit aliquid quod forte non esset dicendum. Contra
hec remedium melius est silentium. Stat enim pec-
cator: propria quadam nota peccatoris superbia: quisque
et inuidia: audit loquentem transiliens: captat verba:
pponit laqueos: difficile ut inueniat aliquid non
ita dictum ut dici debuisset: nec audiendo ig-
scit: sed calumias inuidendo. Contra hos iste
Judith transiliens eos silere delegerat: vni ita
cantaui: Dixi custodiam vias meas ut non deli-
quam in lingua mea. Quod diu capio: a calumiosus
aut captor: et si non capio: custodiam vias me-
as: ut non delinquam in lingua mea: quis
transilierim delectationes terrenas: quis
non me capiatur temporalium rerum volatici
affectus: quis iam hec ima despiciat et ad
meliora consurgat: in ipsis tamen melioribus
sufficit mihi delectatio intelligentie coram deo.
Quid mihi opus est captanda loqui: et da-
re auditum calumiantibus: Dixi ergo custodiam
vias meas: ut non delinquam in lingua mea.
Posui ori meo custodiam: hoc quere:
Propter pios: propter studiosos: propter fideles
et sanctos. Absit. Illi sic audiunt ut quod pbant
laudat: quod aut improbat in mala forte que
laudant veniam dat potius quam calumiam parat:
Propter quisque vis custodire vias tuas: ut non
delinquat in lingua tua: et ponis ori tuo cu-

Alia lra
cōsisteret.
aduersum.

stodiā: Audi. Cū consistit aduersus
me pctor. Nō cōsistit ad me: s̄ consistit ad
uersus me. Quid dicitur postremo: vñ sa
tisfaciā carnali de spūalib⁹: Loqr̄ foris vi
denti z audiēti: intus surdo z ceco: Aialis
em̄ hō nō p̄cipit q̄ sunt spūs dei. Nisi autē
aialis inueniret quōd calūniaret: Beat⁹ q̄
narrat verbū auri audiēti: nō auri pctōris
astāns aduersū se. Tales em̄ multi circū
stabāt z circūfremebant: qñ ille velut ouis
ad imolādū duct⁹ est: z sicut agn⁹ corā tō
dēte se sine voce: sic n̄ apuit os suū. Quid
em̄ dicas: turgidis: turbidis: calūniōf: liti
giosis: v̄bosis: Quid dicas sc̄tō z pio: z de
religiōe trāsiliēti eos: qñ ipsis libent̄ audiē
tib⁹ discē cupidiētib⁹: vitat̄ cibo ibiātib⁹:
auide accipiētib⁹: dñs ait: Adhuc multa
bates vob̄ dicē: s̄ si potestis illa ptare mō:
Et Apl̄s: Nō potui vob̄ loq̄ qñ spūalib⁹: s̄
qñ carnalib⁹: nō tñ desperādis sed nutriē
dis. Sequit̄ em̄: Tāq̄ puul̄ in christo lac
vobis potū dedi: nō escā. nō dū em̄ potera
tis. Ergo vñ nūc dic: sed neq̄ adhuc q̄dez
potestis. Moli q̄ festinare audire qd̄ nō ca
pis: s̄ cresce vt capias. Sic puulū alloqui
mur i sinu manū ecclē: pio lacte nutriēdū:
z ad escam mēse dñice idoneū faciēdum.
Quid aut̄ vñ tale dicā pctōri astāti aduer
sus me: idoneū se putāti aut fingēti: ad ea
q̄ nō capit: vt cū ei dixerō: z ille nō cepit: n̄
se putet nō cepisse: s̄ me defecisse: Ergo p̄
ter hūc pctōrē astantē aduersus me: posui
ori meo custodiā. Et q̄ secutū ē. **Ob
surdus z hūiliatus sum z silui a bo
nis:** Pat̄ em̄ difficultatē iste trāsiliēs in
quodā ḡdu q̄ iā trāsiliuit z q̄rit: z inde trā
silire ad vitandā hāc difficultatē. Peccare
metuebā vt nō loqr̄: vt silentiū mibi i
ponerē. Hoc em̄ dixerā: custodiā vias me
as: vt n̄ deliquā i lingua mea. Et dū timeo
loq̄ ne peccē: obsurdus z hūiliatus sū: z si
lui a bonis. Bū nimis timeo ne loqr̄ aliqua
mala: tacui oīa bona: obsurdus z hūiliatus
sū z silui a bonis. Tñ em̄ dicebā bona: nisi
qz̄ audiebā: Auditui. n. meo dab̄ exultati
onē z leticiā. Et amic⁹ spōsi stat z audit eū
z gaudio gaudet p̄f̄ vocē nō suā s̄ spōsi.
Et vera dicat: audit q̄ dicat. Nā q̄ loquit̄
mēdaciū de suo loquit̄. Quiddā q̄ triste z
moleste passus ē iste: z hac sua p̄fessione id
qd̄ passus est: cauēdū admonet nō imitan
dū. Timendo em̄ nimis vt dixi: ne diceret
aliq̄ nō bōa: statuit sibi nulla dicē vñ bona.
Et qm̄ statuit tacē: cepit nō audire. Stās

Alia lra
obmutui.

em̄ si trāsiliēs es: expectas a deo audire qd̄
dicas hoib⁹. Inter diuitē dñi: z inopē q̄rē
tē qd̄ audias: int̄ curris tu trāsiliēs: q̄ pos
sis z hic audire z hac dicē. Si eligis hac n̄
dicere: nō mereber̄ hinc audire. Cōtēnis
paup̄rē: p̄tēner̄ a diuite. Oblit⁹ es seruū
te eē quē p̄stituit dñs sup̄ familiā suā dare
p̄seruis cibaria. Quid q̄ q̄r̄ accipe qd̄ pi
ger es erogare: Adherito q̄ qm̄ qd̄ accepas
dicē noluit: ipeditis ne accipias qd̄ acci
pere cupiebas. Aliqd̄ em̄ volebas: aliqd̄
habebas: da qd̄ habes: vt merear̄ accipe
qd̄ nō habes. Ergo cū q̄si potuissē ori meo
custodiā: mihiq̄ indixissē eloquiū: qz̄ vi
debā vbiq̄ piculosū silentiū: factus ē inq̄t
in me qd̄ nolebā: obsordus z hūiliat⁹ sum:
nō me hūiliaui: s̄ hūiliat⁹ sum. Obsurdus
hūiliatus sū z silui a bonis. Lepi non dicē
bona: cū timeo ne dicā aliq̄ mala: z rep̄hē
di p̄siliū meum. Silui em̄ a bonis. **Et do
lor me⁹ renouat⁹ est.** A dolore q̄ppe q̄
dā quē mihi infixerāt calūniatores z rep̄hē
fores tanq̄s requeuerā in silētiō: z cessauerat
dolor ille q̄ fact⁹ erat a calūniatib⁹: s̄ vbi si
lui a bōis renouat⁹ ē dolor me⁹: cepi pl⁹ do
lere tacuisse me q̄ dicē deberē: q̄ doluerā
dixisse q̄ dicere nō deberē. **Renoua
tus est dolor me⁹: et in meditatioe
mea exardescet ignis.** Lepi esse inq̄t
tū cor meū: videbā isensatos z tacebā: nō
arguebā: z me sic tacentē: zelus dom⁹ tue
comedebat. Resperi q̄ ad dñm meū dice
tē: serue nequā: z piger dares p̄cuniā meā
nūmularijs: z ego veniēs cū vsur̄ erigerē.
Et qd̄ sequit̄: auertat dē a disp̄satorib⁹ su
is: p̄iciat̄ in tenebras exteriores ligat̄ ma
nibus z pedib⁹ seru⁹: nō euerfor ad p̄den
dū: s̄ piger ad erogādū: Quid expectare
debēt q̄ cū luxuria p̄sumpserūt: si dānant:
q̄ cū pigritia huauerūt: In meditatioe mea
exardescet ignis: z possit̄ i hac fluctuatioe
dicēdi z tacēdi int̄ eos: q̄ calūniari pati s̄:
z eos q̄ affectāt̄ istruū: int̄ abundantes z in
opes: fact⁹ opprobriū his q̄ abundabāt: et
despectio sup̄bis: respiciēs eos btōs: q̄ esu
riūt z sitiūt iusticiā: laborās in vtroq̄: affli
ctus in vtroq̄: picitās ne p̄iciat margarī
tas aī porcos: picitās ne nō erogat̄ ciba
ria p̄seruū: In h̄ estu q̄sunt aliū meliorē lo
cū ab hac dispensatioe: in qua sic laborat
homo z picitāt̄: z suspirās in finē quēdā
vbi ista n̄ erat passur⁹: In illū iq̄s finē q̄ dic
tur ē bono p̄rogatori dñs: itra gaudiū dñi
tui. **Locutus sum: inq̄t: in lingua**

Alia lra
Cōcaluit̄ cor
meū intra me.

mea: Inter est: inf picula h: iter difficul-
tates: qz ita delectat lex dñi: vt tñ ppf abũ
dantiã scãdaloz refrigescat caritas multo-
rũ. Inter hos ergo estus: locut⁹ sũ inqt in
lingua mea. Cur: Non auditori quẽ volo
erudire: s; exauditori a q̄ volo erudiri. Lo-
cut⁹ sũ in lingua mea: illi a q̄ intus audio:
si qd̄ bonũ si qd̄ verũ audio. Quid locut⁹
es: Motũ: inqt: mihi fac dñe finẽ me-
um. Trãsilui em̄ qdã: et veni ad qdã: et ea
in q̄ veni meliora sũt eis a quib⁹ trãsilui: s;
restat adhuc qd̄ trãsiluendũ sit. Nõ em̄ hic
remanebim⁹ vbi tẽptatiões: vbi scãdala:
vbi auditores et calũniatores. Finẽ meuz
notũ mihi fac. Finẽ q̄ mihi deest: nõ cursũ
q̄ mihi adest. Finẽ illũ dic quẽ currẽs intu-
ebat Ap̄tus: et de sua ip̄fectione p̄fitebat.
aliud in se itũes: aliud alibi q̄rens. Aut. n.
Nõ qz iã acceperim: aut iã p̄fect⁹ sum: s; res:
ego meip̄m ñ arbitror app̄hẽdisse. Et ne di-
ceres: si nõ app̄hẽdit Ap̄tus: ego app̄hen-
di: si p̄fect⁹ nõ ẽ Ap̄tus: ego p̄fect⁹ sum: vi-
de qd̄ agas: attẽde qd̄ dicat. Quid ḡ agis
Ap̄le: nõdũ app̄hẽdisti: nõdũ p̄fect⁹ es:
Quid agis: Ad quã actionẽ me hortaris:
Quid mihi imitãdũ sequendũq; p̄ponis:
Unũ aut̄ inqt q̄ retro sũt oblitus: in ea que
añ sũt extẽtus: s; m̄ intẽtionẽ sequor ad pal-
mã sup̄ne vocatiõis dei in christo Jesu: s; m̄
intẽtionẽ: nõ s; m̄ p̄uentionẽ: nõdũ s; m̄ app̄-
hensionẽ. Nõ relabamur vñ iã trãsiluim⁹:
nec remaneamus in illis in q̄ iam venim⁹.
Currã: intẽdam⁹: in via sumus: nec taz-
sis secur⁹ ex eis q̄ transisti: q̄s sollicit⁹ p̄ eis
ad q̄ nõdũ puenisti. Que retro inqt obli-
tus: in ea q̄ añ sũt extẽtus: s; m̄ intẽtionẽ se-
quor ad palmã sup̄ne vocatiõis dei i chri-
sto Jesu. Ip̄e ẽ em̄ finis. Unũ aut̄: s; ẽ illd̄
vñũ: Bñe oñde nobis p̄rez et sufficit nob.
Unũ aut̄ q̄ et vna d̄: i alio psalmo: Unã pe-
tij a dño hãc req̄rã. Que retro oblit⁹: in ea
q̄ añ sũt extẽtus: vñã petij a dño hãc req̄-
rã: vt inhabitẽ in domo dñi p̄ oēs dies vi-
te mee. Propter qd̄: Ut p̄tepler delectatio-
nẽ dñi. Ibi em̄ gaudebo de socio: nõ time-
bo de aduersario. Ibi em̄ p̄teplator meũ
erit amic⁹: nõ calũniator inimic⁹. Hoc desi-
derauit iste Idithũ: notũ fieri sibi cũ hic ef-
set: vt sciret qd̄ sibi deesset: et ñ tã gauderet
d̄ his ad q̄ puenerat: q̄s et desideret ea ad q̄
nondũ puenerat. S; et q̄busdã iã trãsiluit:
nõ remaneret in via: s; desiderio rapetur in
sup̄na: vsq; q̄ ille q̄ qdã trãsilierat: oia trã-
siliret: et ab irroratiõẽ qdã guttaz dñicaz

d̄ septuraz nube veniẽtiũ: Veniret sic ceru⁹
ad fontẽ vite: et in illo lumie videret lumẽ:
et abscondere in vultu dei a p̄turbatiõẽ ho-
minũ: vbi diceret bñ est: vltra nihil volo:
oēs hic amo: neminẽ hic timeo. Bonũ de-
sideriũ: sc̄m̄ desideriũ: qz iã hoc habetis:
congaudete nob et orate vt pseuerãter ha-
beam⁹: ne inf scãdala deficiam⁹. Nã et nos
p̄ vobis hoc idem rogamus. Non em̄ nos
digni q̄ p̄ vobis oram⁹: et vos indigni qui
p̄ nob̄ oretis. Auditorib⁹ suis q̄b⁹ p̄dica-
bat vñũ dei: se cõmedabat Ap̄s: Oratiõĩ
in stãtes: vigilãtes in illa. Orãtes simul et
p̄ nob̄ vt de⁹ apiat nob̄ ostiũ vbi ad loquẽ-
dũ mysterũ ei⁹: vt manifestẽ illũ sic oportz
me loq̄. Orate ḡ p̄ nob̄ s; res: vt et qd̄ vidẽ-
dũ est bñ videam⁹: et qd̄ dicẽdũ est bñ dica-
m⁹. Leterũ h̄ desiderũ noui in paucis eẽ:
nec me optime intelligũt: nisi q̄ gustauerit
vñ loquor. Loq̄mur tñ oib⁹ et habẽtib⁹ tale
desiderũ: et nõdũ habẽtib⁹: Habẽtib⁹ vt no-
biscũ illa suspirent: nõ habẽtib⁹ vt pigriti-
am excutiãt: ima trãsiliant: ad dulcedinez
legis dñice veniãt: nõ in delectationib⁹ in-
iquoz remaneãt. Narrãt em̄ multa multi:
et laudãt multa mlti: iniq̄ iniq̄. Et reuera et
illa iniq̄ habẽt delectationẽ: s; nõ sicut lex
tua dñe. Vicant ḡ nobiscũ qui credũt hec
dicere et nos. Negociuz em̄ hoc intus est:
nullis verbis ostendi põt. Sed q̄ hoc agit:
credat esse et in alio: nõ solũ se putet acce-
pisse qd̄ dei est. Vicat ḡ in his Idithũ: no-
tũ fac mihi dñe finẽ meũ. Et numerũ
dierũ meozũ qui est: Numerũ dierum
q̄ro q̄ ẽ. Sic possũ dicere: sic possũ itelligẽ
numez sine numero: quõ possunt dici an-
ni sine annis. Ubi em̄ anni vtiq; q̄si nume-
rus: s; tñ tu idẽ ipse es: et anni tui ñ deficiẽt.
Numerũ dierũ meozũ mihi notuz fac: sed
q̄ est. Quid ḡ: Iste numerus in q̄ tu es nõ
est: Plane si attendã bñ: nõ est: si hereã q̄si
est: si trãsilã nõ est. Si ab istis me excutiẽs
superna cõtempler: si trãseuntia manẽtib⁹
cõparem: video quid verũ sit. Quid autẽ
magis videat nõ esse q̄ si dicturus sit esse
istos dies meos: Hos inq; dies esse dictu-
rus sum: et tã magnũ hoc verbũ huic cur-
su rerũ labentiũ temere dato: Ita ergo ip-
se deficiẽs pene nõ sum: vt exciderit mihi
q̄ dixit: Ego sum qui sum. Est ḡ aliq; nu-
merus dierum: Clere est: et sine fine est. In
his autẽ diebus dicã aliquid esse si teneo:
de quo die me interrogas vtrũ sit: et vñ in-
terrogas me: Tene vñ me iterrogas. Le-

nes die istuz: Si tenuisti besternu: tenes et
 bodiernu: Sed besternuz inq̄s: no teneo: qz
 ia no e: Istu aut teneo in q̄ su: et q̄ mecu e.
 Ita ne: De isto excidit tibi ia qua tua p̄ma
 luce trasierit. Nonne iste dies a prima hora
 cepit: Ba mihi prima hora ei: da mihi et se
 cunda ei: qz forte et ipsa trasuolauit. Tertia
 inq̄s dabo tibi: forte .n. in ipsa nuc sumus.
 Certe q̄ sunt isti dies: et tertia dies. Et si
 tertia dabis: no die sed hora dabis. Uerū
 tñ nec h̄ quidē tibi p̄cedo: si mecu ytecuq̄
 ista trasilisti. Ba mihi vel hora tertia: ipaz
 mihi da i q̄ es. Si em̄ aliqd ei: iaz p̄terijt: et
 aliqd ei: adhuc restat: nec qd p̄terijt aliqd
 mihi potes dare: qz ia si e: nec qd restat qz
 nodū est. Quid mihi de hora ista q̄ nuc p̄
 agitur dabis: Quid de illa mihi dab: Qui
 comittā hoc verbū vt dicā: est: cū dicis ip̄
 sū est: Certe vna syllaba e: et momētū vni
 est: et tres lras habet in ipso ictu. Ad scōaz
 hui: verbi lram no puenis: nisi p̄ma finita
 fuerit. Tertia no sonabit: nisi cū et scōa trā
 sierit. Quid mihi de hac vna syllaba dab:
 et tenes dies q̄ vna syllabā no tenes: Adhō
 mētis trasuolātib: cūcta rapiunt: Torrēs
 rcrū fluit: de q̄ torrēte ille in via bibit p̄ no
 bis q̄ iam exaltauit caput. Isti q̄ dies non
 sunt: an̄ abeūt pene q̄ veniāt: et cū venerit
 stare no p̄nt. Jungūt se: sequūtur se: et non
 se tenēt. Nihil de p̄terito reuocat: qd futu
 rū e trasiturū expectat: nodū habet dū no
 venit: no tenet dū venerit. Numerū q̄ die
 rū meoz q̄ est: no istū q̄ no e: et qd me diffi
 cilius et periculosus pturbat: et est et no est:
 nec esse possum: dicere qd no stat: nec no
 esse qd venit et trasit. Est illud simplex q̄ro:
 est verū q̄ro: est germanū q̄ro: est qd est in
 illa hierusalem sponsa dñi mei: vbi no erit
 mors: no erit defect: no erit dies trasies:
 sed manēs: q̄a nec besterno p̄cidit: nec cra
 stino impellit. Hūc inq̄s numerū dierū me
 orū q̄ est: notū mihi fac. Et sciam quid
 desit mihi. Hoc em̄ mihi deest hic labo
 ranti: et q̄diu mihi deest: no me dico p̄fec
 tū: q̄diu hoc no accipio: dico: no qz no ac
 ceperim: aut iam p̄fect: sum: sequor aut ad
 palmā superne vocationis dei: hanc acci
 piā p̄ mercede cursus mei: Adhō quedā
 erit finis currēdi: et in ipa māsione patria si
 ne pegrinatione: sine seditiōe: sine tēptati
 one. Ergo notū fac mihi hūc numerū die
 rū meoz q̄ est: vt scia qd desit mihi: qz no
 dū ibi sum: ne supbiā ex eo: in q̄ ia su: vt in
 ueniar i illo n̄ h̄ns meā iusticiā. In cōpati

one. n. illi qd est attendēs istaq̄ no ita sūt:
 et pl^o mihi vidēs deesse q̄ adesse: ero hūili
 or ex eo qd deest: q̄ elatior ex eo qd adest.
 Mā q̄ putant se aliqd habere cū hic viuūt:
 supbiēdo no accipiunt qd deest: quia ma
 gnū putāt esse qd adest. Qui. n. puat se eē
 aliqd cū nihil sit: semetipm seducit: nec isti
 ex h̄ magni sūt. Mā et inflatio et tumor uni
 tatē magnitudinē: h̄ no habet sanitatē. Iaz
 q̄ iste trasiltes: agēs quiddā i corde occul
 tū qd no nouit: nisi q̄ pariter agit: tanq̄ no
 to sibi facto sine suo impetrās qd rogauit:
 noto sibi facto numero diez suoz: no q̄ trā
 sit h̄ qui e: attēdit ad hec q̄ trasiluit: et cō
 parauit noticie supiori. Et tāq̄ dicēs ei: q̄
 re desiderasti numez diez tuoz q̄ e. Quid
 em̄ de dieb: istis dicis: et de illo alto atten
 dens h̄: ait: Ecce veteres posuisti
 dies meos: Ueterascūt em̄ hec: ego no
 uos volo: nouos nūq̄ veterascētes: vt di
 cā vetera trasierunt: ecce facta sunt noua:
 nūc i spe: tūc i re. In nouati em̄ fide et spe:
 quāta adhuc vetera agim: Adhō. n. sic chri
 sto indu sum: vt ex Adā iam nihil porte
 mus: Uide veterascētem Adā: et inouari
 chriatū in nobis. Et si exterior inq̄t hō no
 ster corrupit: sed interior renouat de die in
 diē. Ergo ad peccatū: ad mortalitatez: ad
 p̄uolātia tpa: ad gemitū: et laborē: et sudo
 rē Ade: ad etates succedēs no manētes:
 ab ifātia vsq̄ ad senectutē: sine sensu trāse
 untes: ad hec attendētes: videam: h̄ vete
 rē hoīem: veterē diē: vetus canticū: vetus
 testamētū. Cōuersi aut ad interiora: ad ea
 q̄ innouāda sunt p̄ his que imutabunt: in
 ueniamus hoīez nouū: diē nouū: canticū
 nouū: testamētū nouū: et sic amem: istaz
 nouitatē: vt no timeam: vetustatē. Nunc
 q̄ in hoc cursu trasim: a veterib: ad noua:
 ipse trasitus agit cū corrupunt exteriora:
 et innouant interiora: donec etiaz hoc ipm
 qd exterius corrupit: reddat debitū natu
 re: veniat in mortē: renouet: et hoc in resur
 rectiōe: tūc fiet reuera oīa noua: reliq̄ que
 nūc sūt: i spe sūt. Agis q̄ aliqd nūc a veterib:
 te eruēdo: et in noua currēdo. In noua q̄
 currēs iste: et in ea q̄ ante sūt extētus: notū
 inquit dñe fac mihi finē meū: et numerū di
 erū meoz q̄ est: vt scia qd desit mihi. Ecce
 trahat adhuc Adā. et sic festiet ad chriatū.
 Ecce inq̄t veteres posuisti dies meos. Ve
 teres dies ex Adā: veteres illos posuisti:
 veterascunt q̄tidie: et sic veterascunt vt ali
 quando etiā cōsumētur. Et substantia

Etiam seruas filijs tuis: ita ne hoc non nouerit Judith. Nouerat ea plane: sed in diebus veteribus computabat: et ideo premebat: quia ad nouos dies festinabat. Nam ecce discussio te cum filijs tuis: seruas transiturus transituris: imo vero transiens transcentibus. Nam transitoriu te sic dixi: quasi nunc maneat. Ipse hodie ex quo loquor cepimus usque ad hoc momentu sentis: quia tenuimus. Neque enim cernis et incrementa capillorum tuorum: et nunc cum stas: cum hic es: cum agis aliquid: cum loqueris: in te crescunt capilli tui. Neque enim repente creuerunt: ut tonsore quereres. Agit ergo etas trasuolans et in intelligentibus et non in sentientibus: et in aliud male occupat: transis tu et seruas transenti filio tuo. Primo hoc a te quero: Scis enim possessurum cui seruas: aut si nondum natus est: scis nasciturum? Seruas filijs incertum est: an futurum: an possessurum: nec reponis thesaurum ubi reponendum est. Non enim dominus tuus seruo suo tale consilium daret: ut peculium suum perderet. Speciosus seruus es cuiusdam magni praefamilias. Quod amas et quod habes ipse tibi dedit: et non vult ut perdas quod tibi dedit: quia et seipsum tibi dabit. Sed nec hoc quod tibi ad tempus dedit vult ut perdas. Adultum est: erupat: supgreditur vires necessitatis tue. Nam certe superfluum deputatur: nec hoc volo ut perdas aut dominus tuus. Et quod facio: Admira: ubi posuisti non est tuus locus. Certe seruare vis auaricie: vide forte et ipsi auaricie congruat consilium meum. Habere enim vis quod habes et non perdere: ostendit tibi locum ubi ponas. Ne thesaurizes in terra nesciens cui congregas ea: et postea quemadmodum presumptur sit qui possidebit qui tenebit. Forte enim possessus possidebit te: quod a te habebit non tenebit. Forte cum ei seruas: antequam ille veniat tu perdes. Sollicitudini tue consulendum: Thesaurizate vobis thesaurum in celo. Hic in terra si velles seruare diuitias: quere res horreum: non forte crederes domui tue propter domesticos tuos: commendares ad vicum argentarium: difficilis est. non ibi casus: fur non facile accedit: bene omnia seruantur. Quare ista cogitas: nisi quia non habes melius ubi serues: Quid si dabo melius: Dicam tibi: noli commedare huic minus idoneo: sed est quidam idoneus illi commenda. Habet magna horrea ubi perire non possint diuitie: magnus super omnes diuites diues est. Nam forte dicturus es. Et quia audeo tali commendare? Quid si ipse te horreat: Agnosce illum: non solum praefamilias est: sed et dominus tuus est. Nolo inquit serue meus

perdas peculium tuum agnosce ubi ponas. Quare ibi ponis ubi possis amittere: ubi et si non amittas: ibi permanet perpetuo tu non potes: Est alius locus quo te transferas. Precedat te quod habes: noli timere ne perdas. Bator ego eras: custos ego ero: dicit tibi dominus tuus. Fides tua interroga: vide si velis illi credere. Bicturus es: perditum habeo quod non video: hic illud volo videre. Bene vis hic videre: nec hic videbis: et ibi nihil habebis. Nescio quos thesauros habes absconditos in terra: cum procedis non eos tecum portas. Venisti ad audiendum sermonem: ad colligendas iteriores diuitias: cogitas de exterioribus: nunquid eas huc tecum adduxisti? Ecce nec nunc eas vides. Credis te habere in domo: quod scis te posuisse: nunquid scis te non perdidisse? Quia multi redierunt ad domos suas: et quod posuerant non inueniunt. Hic fortasse expauerunt corda cupidorum: et quoniam dixi multos sepe ad domum suam redisse: et quod posuerant non inuenisse: dixit quisque in corde suo: Absit episcopus: bonus opta: ora pro nobis: Absit ut perigat: absit ut ita fiat. Credo in deum: quoniam quod posui saluum inuenio. Credis in deum: et non credis ipsi deo: Credo in christum: quia saluum erit quod posui: nemo accedat neque auferat. Securum vis esse credendo in christum: ut nihil perdas de domo tua: securus eris potius credendo christo: ut ibi ponas ubi consilium dedit. An securus es de seruo tuo: et sollicitus es de domino tuo: Securus es de domo et sollicitus de celo: Sed ego inquit quod pono in celo: Bedi tibi consilium: ubi ponas: quod pueniat ad celum nolo scias. Pone in manibus pauperum: da indigentibus: Quid ad te quod pueniat: Non perducam quod ego accipio: An oblitus es: cum vni ex minimis meis fecisti: mihi fecisti? Si haberet quispiam amicum tuum quosdam lacus vel cisternas: et quosque receptacula fabricaret ad seruandum aliquem liquorem: vel vini: vel olei: quereres ubi absconderes vel seruares fructus tuos: et diceret tibi: Ego tibi seruo: haberetque ad illa receptacula occultas quasdam canales et transitus: ut per hos clanculo iret: quod palam funderetur: et diceret tibi: quod habes hic funde: Tideres autem tu non esse illum locum ubi ponere cogitabas: et timeres fundere: ille qui sciret machinamenta quedam occulta locorum suorum tibi diceret: funde securus: hic illuc pueniet: Non vides quia si crede mihi quia mansiones fabricauit. Fabricauit ergo pro quibus facta sunt omnia: mansiones omnibus nobis: illuc vult procedere quod habemus: ne hoc in terra per-

danus. Cū autē seruaueris in terra: dic mihi cui cōgregabis ea: filios habes: vnum plus numerata: et da aliqd et christo. Thefaurizat et nō cognoscit cui cōgregabit ea: vane turbat. Et nūc qm̄ iquit iste Idithū: respiciens vanitatē quandā: suspiciēs veritatē quandā: in medio positus quiddaz sub se habet: quiddaz supra se. Sub se habet vñ trāsiliuit: supra se habz q se extēdit. Qualis iste? Jam magn⁹. Et nūc ait: quō quiddā trāsiliuit: quō multa calcatur: quō tpalibus iā nō teneor? Nōdū suz pfectus: nondū accepi. Spe em̄ salui facti sumus. Spes autē que videt nō est spes. Qd enim videt q̄s: quid sperat? Si autē qd nō videmus speramus: p patientiā expectamus.

Alia lra.
† nō habet.

† Ergo et nunc que est expectatio mea: Nōne dñs? Ipse est expectatio mea: qui dedit omnia ista que cōtemnā: ipse mihi dabit et se: q̄ est sup omnia: et p que facta sunt omnia: et a quo factus sum inter oīa: ipse est expectatio mea dñs. Elidistis Idithū fratres: videte quomō expectat. Nemo q̄ se dicat pfectū hic: decipit se: fallit se: seducit se: nō pōt hic habere pfectionē. Et qd̄ pdest: quia perdit humilitatez. Et nūc que ē expectatio mea? Nōne dñs? Cū venerit iam nō expectat: tūc erit illa pfectio. Nūc autē quātūcūq̄ trāsiliuit Idithū adhuc expectat. Et substātia mea ante te sp. Jam p̄ficiēs: iam ad ipsum tendēs: et esse aliquantū incipiēs: ante te ē semp substātia mea. Substantia autē ista et ante homines est: Auruz habes: argētum habes: mācipia: p̄dia: arbores: pecora: seruos: hec videri ab hoībus possunt: est que dā substātia. Substātia mea aī te ē semp.

Alia lra.
† apud te est.
† nō habet.

Ab omnib⁹ iniquitatibus meis erue me: Multa trāsiliuit: multa quidem trāsiliuit: s̄ si dixerimus: qz peccatū nō habemus: nos ipsos decipim⁹: et veritas in nobis nō est. Multa trāsiliuit: s̄ adhuc tundo pect⁹: et dico: Dimitte nobis debita nra sicut et nos dimittim⁹ debitoribus nostris. Tu ergo expectatio mea: finis meus. Finis em̄ legis christ⁹ ad iusticiā omni credēti. Ab omnib⁹ nō solū ab eis: ne reuoluat in ea: que trāsiliuit: sed ab omnib⁹ oīno pp̄ que mihi mō pectus tundēs dico: Dimitte nobis debita nostra. Ab omnib⁹ iniquitatibus meis erue me: ita sapientē et tenentē: quod ait Ap̄lus: Quotq̄t ergo pfecti sumus hoc sapiam⁹. Cū em̄ se diceret nōdū esse pfectū: ibi cōtinuo secut⁹ ait: Quotq̄t

ergo pfecti sum⁹ s̄ sapiamus. Quid ē q̄tq̄t pfecti? Jā dudū tu dixeras: nō qz iā acceperim: aut iaz pfectus sum. Sequē ordinē dictorū: Unū autē q̄ retro oblit⁹ in ea q̄ ante sunt extensus: s̄m intentionē sequor ad palmā supne vocationis dei in christo Iesu. Ideo nōdū pfect⁹: quia sequit ad palmā supne vocationis dei: quā nondū inuenit: ad quā nondū puenit. Si autē nō est pfectus: qz nō illud puenit: q̄s nostrū pfect⁹ est: Tamē sequit et ait: Quotquot em̄ pfecti hoc sapiamus. Tu nō es pfectus apostole: et nos pfecti: Sed excidit vobis: qz se modo pfectū dixit. Nō em̄ ait: Quotquot estis pfecti hoc sapietis: sed q̄tq̄t inquit pfecti hoc sapiam⁹: cum paulo ante dixisset: nō qz iam acceperim: aut iam pfectus sim. Aliter ergo hic nō potes esse pfectus: nisi scias hic te nō esse posse pfectū. Hec ergo erit pfectio tua: sic te qdā trāsiliuit: vt ad qdā pperes: sic qdā te trāsiliuit vt restet aliud ad qd oīb⁹ trāsactū trāsiliendū est. Hec tota fides est. Nam q̄squis se iam peruenisse putat: in alto se ponit vt cadat. Quia q̄ ita sapio: qz me et impfectū dico: et pfectū: Imperfectū qdē: qz nōdū aliqd accepi qd volo. Imperfectū autē: qz scio hoc ipsum qd mihi desit: qz ergo sic sapio: qz humano cōtemno: qz letari in rebus peuntibus nolo: qz irrideor ab auaro iactante se qd sit prudens: et me irridēte qd desipiā: qz sic ago: qz hanc viā carpo. Opprobrium: inquit: insipienti dedisti me. Inter eos me viuere voluisti: inter eos p̄dicare veritatē: qui amāt vanitatē: et nō possuz nisi irrideri ab eis: qz spectaculū facti sum⁹ huic mūdo: et angelis: et hominib⁹: Angelis laudantib⁹: hominib⁹ opprobriantibus: imo et angelis laudantib⁹ et vituperantib⁹: et hominibus laudantibus et vituperantib⁹. A dextris et a sinistris habemus arma: in quibus militamus: p gloriā et ignobilitatē: per infamā et bonā famā: vt seductores et veraces. Hec apud āgelos: hec apud hoīes: quia et apud angelos sunt angeli: quibus bene viuēdo placemus: et sunt p̄uicatores angeli: q̄b⁹ bñ viuēdo displiceam⁹. Et inter hoīes sunt sancti viri: quib⁹ placeat vita nra. Sunt neq̄ssimi hoīes: q̄ irrideant bonā uitā nostrā. Et hec arma sūt: illa dextra: illa sinistra: vtrazq̄ tñ arma sunt. Vtrifq̄ armis et dextris et sinistris vtor: et laudantibus et vituperantib⁹: et honorē deferentib⁹: et ignominia irrogantib⁹. In his vtrifq̄ ar-

mis cōfligo cū diabolo: vtrifq; eū ferio: p-
 speris si nō corrupor: aduersis si nō fran-
 gor. **B**edisti ergo me opprobriū insipienti.
Obsurdui et nō aperui os meū:
 Sed p̄tra insipientē obsurdui et nō aperui
 os meū. Cui em̄ dicerē qd̄ agit in me: **Au-**
 diam em̄ quid loquat in me dñs deus: qm̄
 loquet pacem populo suo: sed non est pax
 imp̄is dicit dñs: **O**bsurdui et non aperui
 os meum. **Q**m̄ tu es qui fecisti me.
 Ideo nō aperuisti os tuū: qz deus est q̄ fe-
 cit te. **A**dirū est: os tibi deus nō fecit ad lo-
 quēdū. Qui plātauit aurē non audit: q̄ fin-
 xit oculū nō videt. **O**s tibi d̄ ad loquēdū
 dedit: et dicit: **O**bsurdui et non aperui os
 meuz: qm̄ tu es qui fecisti me. **A**n quoniā:
 tu es qui fecisti me: ad posteriorē versū p-
 tineat: **Q**m̄ tu es q̄ fecisti me. **A**mo-
 ue a me flagella tua. **Q**uoniā tu es q̄ fecisti
 me: noli exterminare me: tñ cede vt p̄ficiāz
 nō vt deficiā: tñ tunde vt p̄ducar: non vt
 p̄minuar. **Q**uoniā tu es q̄ fecisti me: amo-
 ue a me flagella tua. **A** fortitudie ma-
 nus tue ego defeci in argutiōib⁹.
Hoc est cū argueres me defeci. **E**t argue-
 re tuū quid est: nisi qd̄ sequit: **P**ro iniq̄-
 tate erudisti hominē. **E**t conta-
 bescere fecisti sic araneā aiām meā.
Adultū est qd̄ intelligit iste **I**dithū: si quis
 cū illo intelligat: si q̄s cū illo trāsiliat. **B**icit
 em̄ argutiōibus dei se defecisse: et vult a se
 amoueri flagella: qm̄ ip̄e ē q̄ fecit illū. **Q**d̄
 fecit ip̄e reficiat: et q̄ creauit ip̄e recreet. **S**z
 tñ q̄ ita defecit: vt non velit se et recreari et
 reformari: sine cā putam⁹ fr̄es factū fuisse.
Pro iniquitate inquit: erudisti hominē. **T**o-
 tū quod defeci: quod infirmus sum: qd̄ de
 imo clamo: hoc totū p̄ iniquitate: et in hoc
 erudisti nō dānasti: p̄ iniquitate erudisti ho-
 minē. **A**udi h̄ plam⁹ ex alio psalmo: **B**o-
 nū est mihi: qz hūiliaſti me: vt discā iustifi-
 catiōes tuas. **E**t hūiliaſti me: et bonū ē mi-
 hi: et pena est: et gratia ē. **Q**uid seruat post
 penā: qui p̄ gratiā exhibet penā: **I**p̄e enim
 est de quo dictū est: **H**ūiliatus sum et saluū
 me fecit: et bonū ē mihi qd̄ hūiliaſti me: vt
 discā iustificatiōes tuas. **P**ro iniquitate eru-
 disti hominē. **E**t qz scriptū ē: **Q**ui fingis do-
 lorē in p̄cepto: deo dici nō nisi a trāsiliēte videri po-
 tuit. **F**ingis inq̄t dolorē in p̄cepto: de dolo-
 re p̄ceptum mihi facis. **F**ormas ip̄ni dolo-
 rem meū. **N**ō eū relinqs informē: s̄ formas
 illū: et format⁹ doloꝝ me⁹ infictus a te: p̄re-

ceptū mihi erit vt liberer a te. **F**ingis enim
 dictū est dolorē: formas dolorē: plasmas
 dolorē: nō simulas dolorē: quō fingit arti-
 fer: vñ et figulus dicit a fingendo. **E**rgo p̄
 iniquitate erudisti hominē. **V**ideo me i ma-
 lis: video me i pena: et apd̄ te nō video ini-
 quitatē. **S**i ḡ ego i pena sum: et apud te ini-
 q̄tas nō est: nōne restat vt p̄ iniquitate erudi-
 as hominē? **E**t quō erudisti: **B**ic ip̄am eru-
 ditiōē: **I**dithū: quō erudit⁹ es: **E**t ta-
 bescere fecisti sic araneā animā meā. **H**ec
 ē eruditiō. **Q**uid tabidius aranea: animal
 ip̄m dico: q̄s et ip̄is telis araneā qd̄ ta-
 bidū. **A**ttēde et ip̄m aiāl q̄ tabidū est. **P**o-
 ne supra leuiter digitū: ruina est: nihil om-
 nino tabidius. **T**alē fecisti animā meā in-
 q̄t: erudiēdo me p̄ iniquitate. **Q**n̄ eruditiō i-
 firmū fecit: quedā fortitudo erat vitū. **V**i-
 deo quosdā puolasse et intellexisse: sed a ce-
 lenoib⁹ nō sunt deserēdi tardiores: vt pa-
 riter viā sermonis carpant. **H**oc dixi: hoc
 itelligite: si eruditiō iusti dei hāc infirmita-
 tē fecit: fortitudo quedā erat vitū. **F**ortitu-
 dine quadā displicuit hō vt erudiret infir-
 mitate: qz supbia quadā displicuit: vt eru-
 diret hūilitate. **F**ortes eē dicūt oēs supbi:
 infirmi hūiles. **I**ō hāc viceit mlti ab oriēte
 et occidēte veniētes: vt recūbēt cū **A**braā
 et **I**saac et **J**acob i regno celoꝝ. **Q**uare vi-
 cerūt: **Q**uia fortes eē noluerūt. **Q**uid ē for-
 tes eē noluerūt: **B**e se p̄sumē timuerūt. **I**u-
 sticiā suā nō p̄stituerūt: vt iusticie dei subij-
 cerent. **B**eniq; qm̄ dixit dñs h̄: **A**duiti ab
 oriente et occidēte venient et recūbent cum
Abraā et **I**saac et **J**acob i regno celoꝝ: di-
 xit etiā: **F**ilij aut regni: id ē iudei: ignorātes
 iusticiā dei: et suā volētes statuē: ibūt i tene-
 bras exteriores. **R**ecordamī fidē illā **L**ē-
 turionis vni⁹ ex p̄lo gentiū: ita i se infirmi:
 ita nō fortis vt diceret: **N**ō sum dignus vt
 i b̄ tectū meū intres. **N**ō erat dign⁹ vt chri-
 stū domo recipet: et iā corde recepat. **E**tenī
 magister ille hūilitatis fili⁹ homis iā inue-
 nerat i ei⁹ pectore vbi caput reclinaret. **A**d
 hoc verbū **L**eturionis dñs respiciēs ad se
 quētes se dixit: **A**mē dico vobis i nullo in-
 ueni tantā fidē i isrl̄. **H**ūc infirmū inuenit:
 israelitas fortes inuenit: vt inf̄ vtrosq; dice-
 ret: **N**ō est opus medic⁹ sanis: s̄ male habē-
 tib⁹. **P**ropter hoc ḡ: id est p̄pter hāc hūili-
 tatē: multi ab oriēte et occidēte veniēt et re-
 cūbent cū **A**braā et **I**saac et **J**acob i regno
 celoꝝ: filij aut regni ibūt i tenebras exteri-
 ores: **E**cce mortales estis: ecce carnē pu-

Alia lra. tobmutui.

Alia lra. tñ habet.

Alia lra. plagas tuas.

Alia lra. iarepaniōib⁹.

Alia lra. t̄ corripuisti. t̄ tabescere.

rescentē portatis: et sicut vnus ex p̄ncipi-
bus cadet: sicut homines moriemur: et cade-
tis sicut diabolus. Quid vobis p̄dest medi-
cina mortalitatis: Sup̄bus diabolus tanq̄
angelus: nō habens carnē mortale: tu autē
qui accepisti mortale carnē: et nec hoc tibi
p̄dest: vt tāta infirmitate humilieris: sicut
vnus ex p̄ncipib⁹ cadis. Sp̄a est q̄ gratia
b̄nificij dei p̄ma: redigere nos ad p̄fessionē
infirmitatis: vt quicquid boni possum⁹: quic-
quid potētes sum⁹ in illo sum⁹: vt q̄ gl̄iat i do-
mino gloriē. Quis infirmior inq̄ tūc potens
sum. Pro inq̄tate crudisti boiem. Et t̄be-
scere fecisti sicut araneā animā meā. **Uer-**
tamen vane cōturbat oīs hō viues.
Redit ad illud qd paulo ante cōmemora-
uit: quis hic p̄ficiat: vane p̄turbat oīs hō
viues: viues vtq̄ i incerto. Quis enī vel
de ip̄o bono suo secur⁹ est: Et t̄ne p̄turbat.
Factet in d̄m curā suā: in illū iactet q̄cquid
sollicit⁹ ē: ip̄e nutriat: ip̄e custodiat. Quid
enī in hac terra certū est: nisi mors: Cōside-
rate oīa oīno: vel bona: vel mala vite hui⁹:
vel in ip̄a iusticia: vel in ip̄a inq̄tate: quid
h̄ certū est nisi mors: P̄fecisti: q̄ sis ho-
die scis: qd futur⁹ sis crastino nescis. Pec-
cator es: qd sis hodie scis: qd sis crastino
nescis. Speras pecuniā: incertū est an p̄-
ueniat. Speras vxorē: incertū est an acci-
pias: vel qualē accipias. Speras filios: i-
certū ē an nascant. Nati sunt: incertū ē an
viviāt. Uiuūt: incertū ē an p̄ficiāt: an defi-
ciāt. Quocūq̄ te verteris incerta oīa: So-
la mors certa. Paup̄ es: incertū est an di-
tescas. Indoct⁹: incertū est an erudiaris.
Imbecillus: incertū ē an cōualescas. Pat⁹
es certū ē: qz morieris. Et in h̄ ip̄o qz mors
certa est: dies mortis incert⁹ ē. Itaq̄ h̄ in-
certa: vbi sola mors ē certa: cui⁹ etiā hora
certa: et sola: multū cauet q̄ nullo mō deui-
tat. Omnis homo viues vane cōturbat.
Ergo inter hec iam trāsiliens: iam in qui-
busdā superioribus agēs: hec ima p̄temnēs:
inter hec posu⁹. **Exaudi: inq̄: orati-**
onē meā: Be quib⁹ gaudeā: de quib⁹ ge-
mā. Be trāsactis gaudio: p̄ his que restāt
gemo. Exaudi orationē meā. Et de p̄ca-
tionē meā: auribus p̄cipe lachry-
mas meas. Nūquid enī qz tanta trāsili-
ui: quia tanta trāscedi: itaq̄ nō fleo: Nōne
multo magis fleo: qz q̄ apponit sciētā appo-
nit dolorē: Nōne quāto magis qd abest desi-
derio: tāto magis donec veniat gemo: tantō
magis donec veniat fleo: Nōne tāto magis

crescūt scādala: q̄to magis abūdat iniq̄tas:
quāto magis refrigescit caritas m̄ltorū: dico:
Quis dabit capiti meo aquā: et oculis meis
fontē lachrymarū: Exaudi orationē meā et
de p̄cationē meā: aurib⁹ p̄cipe lachrymas
meas. **Ne sileas a me: ne obsurde**
scā in eternū: Ne sileas a me vt audiā te.
Occulte enī dicit deus: multis in corde lo-
quit⁹: et magn⁹ ibi son⁹: in magno silētio cor-
dis: qm̄ magna voce dicit: Sal⁹ tua ego suz.
Bic inq̄t anime mee: salus tua ego sū. Ab
hac voce: qz dixit deus aīe: Salus tua ego
sum. optat ne sileat ab illo. **Ne sileas a me.**
Quis inq̄lin⁹ ego sum apud te. Et
apud te inq̄lin⁹: apud diabolū cū esse inq̄lin⁹
erā: sed malū d̄m habebā. Nunc autē iam
quidē apud te: sed adhuc inq̄linus. Quid
est inq̄linus: Cū migratur⁹ sum: nō vbi p̄-
petuo mansurus. Vbi p̄petuo sum māsur⁹
dicat dom⁹ mea: Cū migratur⁹ sum inq̄li-
nus sum: sed tñ apud deū meū sum inq̄li-
nus: apud quē domo accepta māsur⁹ suz.
Sed que dom⁹ est: Quo migrandū ē ex h̄
inq̄linatu. Recognoscite illam domū: et q̄
dicit apls. Habitationē habemus ex deo:
domū nō manufactā eternā in celis. Si do-
mus hec eterna est in celis: cū ad eaz vene-
rimus iniquitini nō erim⁹. Quō enī eris in-
quili⁹ in eterna domo: Hic autē vbi dictu-
rus est d̄s domus migra: et quādo dictu-
rus est nescis: parat⁹ esto: Besiderādo autē
domū eternā patus eris: nec succēseas ei:
qz cum vult dicit migra. Nō enī cautionē
tecū fecit: et placito quodaz se obstrinxit: et
cōductor domus accessisti certa pensione
ad certū temp⁹: qm̄ vult d̄s eius migratu-
rus es. Ideo enī gratis manes: qz inq̄lin⁹
ego suz apud te. Et p̄grinus. Ergo ibi
patria: ibi dom⁹: inq̄linus apud te: et p̄gri-
nus. Et h̄ b̄audit apud te. Aduln enī p̄-
grini sūt cū diabolo: q̄ autē itaq̄ crediderūt et
fideles sunt: p̄grini quidē sūt: qz nōdū ad
illam patriā domū qz venerūt: sed tñ apud
deū sunt: Quid enī sum⁹ i corpe p̄grina-
mur a d̄no: et ambim⁹ siue hic manētes: siue
p̄grinantes placere illi. Et p̄grinus et
inquili⁹ Sicut oēs patres mei. Si
q̄ sic oēs p̄res mei: dicitur sū me nō emigra-
turū cū illi migrauerūt: Alia p̄mōe māsu-
rus sū q̄ illi māserūt. Quid q̄ restat vt p̄-
tā: qz hunc sine dubio migratur⁹ sū. Bi-
mitte me vt refrigerer priusq̄ eaz.
Uide inde Idithū q̄s noaos habeas re-
mittendos tibi: q̄b⁹ remissis refrigerari vis

Alia lra.
t aduena.

Alia lra.
t Remitte
mibi
t abeam.

pusq̄ eas. Habes em̄ aliq̄s estus a qb̄ vis refrigerari: et dicitis: remitte mihi. Quid remittet tibi: nisi forte illū scrupulū vbi dicitis: et vnde dicitis: Dimitte nobis debita nra. Dimitte mihi pusq̄ eam. Et ampli⁹ iam nō ero. Immunē me fac a pctis pusq̄ eā ne cū peccatū eā: Remitte mihi vt req̄scā in cōsciētia mea: vt exonerata sit estu sollicitudinis: qua sollicitudine curā gerā pro peccato meo. Remitte mihi vt refrigerer ante oīa pusq̄ eam: et ampli⁹ iam nō ero. Si em̄ mihi nō remiserit vt refrigerer: ibo et nō ero priusq̄ eā. Quia si iero: iam nō ero: remitte mihi vt refrigerer. Est q̄stio oborta quō nō iam erit. Ecce nō it ad requiē: qd̄ auertat de⁹ ab Idithū. Ibit em̄ plane Idithū: ad requiē ibit. S; fac aliquē iniquū s; Idithū: nō trāsiliēt: hic thesaurizantē: incubatorē: iniquū: supbū: iactantē: elatū: pauperis ante ianuā iacentis cōtempiorē: Nō ne et ipe erit. Quid ē q̄ nō ero? Si. n. diues ille nō erat: q̄s ē q̄ ardebat. Quis ē q̄ guttā aq̄ de digito Lazari stillari in linguā suā desiderabat. Quis est q̄ dicebat: P̄r Abraā mitte Lazari. Utiq̄ q̄ loq̄ret erat: et q̄ arderet erat: et q̄ r̄surgat i finē: et q̄ cū diabolo et no igne dānet. Quid ē q̄: nō ero: nisi respiciat iste Idithū. Quid est esse et nō esse. Uidebat em̄ illū finē quo corde poterat: qua mētis acie valebat: quē sibi oñdi desiderauerat dices: notū fac mihi dñe finē meum. Uidebat numerū dierū suoz q̄ est. Attendebat infra omnia que sunt: in comparōne illius esse nō esse: et se non esse dicebat. Illa enim permanent. ista mutabilia: mortalia fragilia: et dolor ipse eternus plenus corruptionis ad hoc non finit: vt sine fine finiat. Resperit q̄ beatā illā regionē: beatā patriā: beatā domū: vbi p̄ticipes sunt sancti vite sempiternē atq̄ incōmutabilis veritatis: et timuit extra ire vbi nō est esse: ibi desiderās esse: vbi ē summū esse. Propter hanc q̄ p̄tationē inter vtrūq̄ cōstitut⁹: ad huc timēs dic: Remitte mihi vt refrigerer pusq̄ eam: et ampli⁹ iam nō ero. Si em̄ mihi non remiseris peccata: ibo in eternū abs te. Et a quo ibo in eternū? Ab illo q̄ dixit: Ego sum qui sum. Ab illo qui dixit: Sic filijs israel q̄ ē misit me ad vos. Ab eo q̄ qui vere est: qui in cōtrariū pergit: ad non esse p̄git. Itaq̄ frēs mei et si oneros⁹ sui labori corporis vti: certi sit: qz et ego laboraui: et vere dico: qz istū laborē vos vobis faciat. Si em̄ sentire vos fastidire qd̄ dicit: cito ta-

cerem.

Explicit Tractatus de ps. XXXVII.

Incipit Tractat⁹ de ps. XXXIX.

Prefatio.

Omnia que p̄dixit dñs noster Iesus christus: parti facta cognoscimus: partim futura speram⁹: cuncta tñ p̄plebunt: qz veritas hec dicit: et q̄ fideliter dicit: tā fideles inq̄rit. Qui credit veniētib⁹ letabit: q̄ nō credit veniētib⁹ cōfundet. Veniēt tñ illa siue volētib⁹ hoib⁹: siue nolētib⁹: siue credētib⁹: siue nō credentib⁹: sicut ait ap̄tus: Si negauerim⁹: et ipse nos negabit: si nō credim⁹: ille fidelis p̄manet: negare seipm̄ non p̄t. Pre ceteris tñ fratres b̄ memētote breue: et hoc tenete qd̄ mō ex euāgelio oēs audiuim⁹. Qui p̄seuerauerit vsq̄ in finē hic salu⁹ erit. Jam p̄ies nostri traditi sunt in p̄cilia: dixerūt eas: apud inimicos q̄s diligebāt: p̄stiterūt eis: et quātā potuerūt correctionē: et quātā valuerūt dilectōnē: et sp̄sus ē sanguis iust⁹: et illo sanguine tanq̄ seminatōe p̄ totū mundū facta seges surrexit ecclie. Consequēs aut̄ t̄pus est scādaloꝝ et simulatiōis et temptationū p̄ eos q̄ dicūt: Ecce hic ē christ⁹: ecce illic. Hostis ille noster: tūc leo fuit cuz apte seuebat: mō draco est cū occulte insidiat. Ille autē cui dictum est: Cōculcabis leonē et draconē: qm̄ corp⁹ ei⁹ et mēbra ei⁹ sum⁹: sic cōculcauit leonē pedib⁹ patrū nostroz apte seuiētē: et ad passiōes martyres attrahētē: ita mō draconē cōculcabit: ne nobis insidiet. De quo dracone nos cautos faciēs ap̄tus ait: Aptauī vos vno viro virginē castā exhibere christo. Timeo aut̄ ne sicut serpēs Euā seduxit astutia sua: sic et vestre mētes corrūpanē a castitate q̄ ē in christo Iesu. Serpēs q̄ iste adulf antiqu⁹: virginitatē corrūpēdā: nō carnis sed cordis inq̄rit. Sicut aut̄ adulter hō letaf i neq̄cia sua cū carnē corrūpit: sic et diabol⁹ letaf qm̄ mentē corrūpit. Sicut aut̄ patrib⁹ nostris aduersus leonē opus erat patiētia: sic nob̄ aduersus draconē vigilātia: Persecutio tñ siue a leone: siue a dracone nūq̄ cessat ecclie: et magis metuēd⁹ est cū fallit: q̄ cū seuit. Illo t̄pe cogebat christianos negare christū: isto aut̄ t̄pore docet christianos negare christū. Tūc cogebat: nunc docet. Tūc q̄ ingerebat violentias: nūc insidias. Uidebat tūc fremēs: lubric⁹: nē et oberrās difficile videt. Quō aut̄ tūc cogebat christianos negare christū: agtū est. Attrabe-